

лите. А между това гледайте да не станете противници Богу.“

Върховный Совѣтъ одобрилъ прѣдставленіе-то Гама-ліилово, но още все не ся рѣшавали да освободятъ Апостолы-тѣ и да ги отпустижтъ безъ никакво наказаніе. И така ги повикали, били ги жестоко, запретили имъ да говорятъ за Исуса и напослѣдкъ ги отпустили. Апостолы-тѣ си радвали, зачото ся удостоили да пострадажтъ за имя-то на Господа Исуса и, при всички-тѣ заплашванія, не прѣставали, и въ църквы-тѣ, и по къщи-тѣ, да учать и да благовѣствовать за Исуса Христа.

ГЛАВА СІІІ.

Първомъченикъ Стефанъ.

Избрани-тѣ отъ Апостолы-тѣ седемъ діаконы были: Стефанъ, Филиппъ, Прохоръ, Никаноръ, Тимонъ, Парменъ и Николай, който былъ дошълъ изъ Антиохіѣ. Стефанъ былъ мъжъ, исполненъ съ вѣржъ и съ Духъ Святъ; той извършвалъ голѣмы знаменія и чудеса съ имя-то Исусъ Христово. Мнозина отъ законоучители-тѣ имали съ него преніе, но никой не можалъ да си противи на мудрость-тжъ му и на Духа, който говорилъ прѣзъ уста-та Стефановы. Забраменны-тѣ законоучители, въ злобж-тжъ си, подучили нѣкои лъжесвидѣтели да донесжтъ противу Стефана, че хули Моисея и Самаго Бога. Съ това срѣдство повдигнали народа, който хванжлъ Стефана и привелъ го прѣдъ Върховно-то Сѣдилище. Лъжесвидѣтели-тѣ подтвердили своя доносъ и притурили още, че тѣ сами чули, какъ той утвърждавалъ, че Исусъ Назарянинъ ще разори това мѣсто и ще измѣни обычаи-тѣ Моисеовы. Всички, что ся намѣрили во Върховно-то Сѣдилище, обърнжли погледы-тѣ си на Стефана и всички видѣли, че лице-то му было прилично на лице Ангелско.